

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **GASPRA SPV, a. s.**, se sídlem Křížová 96/18, Brno, zastoupen Mgr. Pavlem Kandalcem, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Kounicova 685/20, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2022, č. j. 30351/22/5200-11434-713159, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 1. 2024, č. j. 30 Af 48/2022 - 83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci se ukládá zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Finanční úřad pro Jihomoravský kraj vydal dne 27. 6. 2019 dodatečný platební výměr na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2015, kterým žalobci dodatečně zrušil daňovou ztrátu a doměřil mu daň z příjmů právnických osob v částce 15 556 250 Kč. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a platební výměr potvrdil.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou krajský soud napadeným rozsudkem zamítl.

II. Návrh na odkladný účinek

[3] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 5. 3. 2024 neodůvodněnou kasační stížnost žalobce (stěžovatele), kterou se domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu. Zároveň stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační

stížnosti dle § 107 ve spojení s § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel odůvodnil tak, že mu v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí, resp. daňové povinnosti v něm stanovené, hrozí újma spočívající v zásadních hospodářských dopadech do jeho podnikatelské a obchodní činnosti (a to ať už v důsledku odčerpání veškerých likvidních finančních prostředků, kterými stěžovatel disponuje, nebo vydání exekučních příkazů na jeho majetek a s tím související generální inhibitorium). Výše daňového dluhu za předmětné zdaňovací období totiž činí 15 556 250 Kč a celková výše souvisejícího penále je 3 810 361 Kč. Stěžovatel přitom nedisponuje dostatečným množstvím disponibilních finančních prostředků, jež by mohl okamžitě použít k úhradě daňového dluhu. Zároveň poznamenal, že s povinností uhradit daňovou jistinu se pojí rovněž povinnost uhradit úroky z prodlení dle § 252 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, tyto úroky dle propočtů stěžovatele ke dni 30. 11. 2022 činí 13 mil. Kč. Hrozící újma je pro stěžovatele natolik intenzivní, že může vést až k definitivnímu ukončení jeho podnikatelské činnosti pro platební neschopnost. K osvědčení těchto skutečností stěžovatel předložil výpisy z bankovní účtů, z nichž jednoznačně vyplývá, že stěžovatel nedisponuje tolika likvidními finančními prostředky, aby mohl jednorázově a v krátkém časovém horizontu splatit závazky z titulu dodatečného platebního výměru a souvisejícího příslušenství. Aktuální ekonomická situace ani stěžovateli neumožňuje jeho podnikatelskou aktivitu jakkoliv upravit s cílem získat peněžní prostředky ve velmi krátkém čase.

[5] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, který jistě žádným způsobem neohrozí odklad platby daňové povinnosti. Výkon napadeného rozhodnutí znamená pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám. Naopak by mohl být významně zasažen veřejný zájem všech daňových subjektů, a to zásada správného stanovení daně.

[6] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí a zdůrazňuje, že hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická. Argumentace stěžovatele stran platební neschopnosti je však v této chvíli zcela hypotetická a nepodložená. Stěžovatel může mít další majetek zcela dostačující k úhradě daňové povinnosti, aniž by tím zároveň byla ohrožena jeho podnikatelská činnost. Aktuální stav bankovních účtů nic nevyovídá o jeho komplexní majetkové situaci. Stěžovatel nevedl žádná tvrzení, jimiž by blíže popsal svoji majetkovou situaci, a dle žalovaného tak neunesl břemeno tvrzení, přičemž neprokázal ani svou aktuální finanční situaci, a tedy neunesl ani břemeno důkazní. Přestože úhrada dlužné částky je nepochybně finančním výdajem na straně stěžovatele, nezakládá to odůvodněnost mimořádného institutu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Dále žalovaný uvedl, že stěžovatel nepředložil k posouzení hrozící újmy aktuální rozvahu a výkaz zisku a ztrát; nelze tedy konstatovat, že by se ocital v situaci existenčně a přímo ohrožující jeho podnikání. Stěžovatel od roku 2021 nezveřejňuje své účetní závěrky v obchodním rejstříku. Poslední účetní závěrkou, kterou lze z veřejných zdrojů dohledat, je rozvaha a příloha k účetní závěrce za rok 2020. Z nich vyplývají aktiva stěžovatele ve výši 204,5 mil. Kč, z toho pohledávky 171,5 mil. Kč a dlouhodobý hmotný majetek ve výši 33

pokračování

mil. Kč. Cizí zdroje stěžovatel vykázal ve výši 417,4 mil. Kč, z toho 30 mil. krátkodobé. Z přílohy k účetní závěrce vyplývá, že v roce 2020 stěžovatel nevykázal žádné tržby z vlastních výrobků či prodeje služeb, pouze z prodeje materiálu ve výši 34 tis. Kč. Stěžovatel tedy řádně neosvědčil újmu, která by mu vznikla v příčinné souvislosti s napadeným rozhodnutím.

III. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[8] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává žalobě odkladný účinek, „*jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*“. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

[9] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, v nichž výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na zákonné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[10] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud po posouzení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[12] Jak již soud dříve uvedl, a jak ostatně upozorňoval i žalovaný, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (k tomu srov. např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 - 11), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

[13] V posuzovaném případě stěžovatel povinnost tvrzení a důkazní nesplnil. Svůj návrh odůvodnil nepříznivou hospodářskou situací s tím, že okamžitá úhrada daňového nedoplatku ve výši přesahující 19,3 mil. Kč včetně úroků z prodlení v předpokládané výši 13 mil Kč by pro stěžovatele prakticky představovala ukončení podnikatelské činnosti. Toto tvrzení založil na stavu bankovního účtu za měsíc leden roku 2024.

[14] Jak však žalovaný přílehavě poukázal, z ničeho není zřejmé, zda stěžovatel nemá další jiné disponibilní prostředky. Stěžovatel nepředložil informace o své celkové majetkové situaci (zejména o svém movitém a nemovitém majetku) a hospodářských výsledcích. Návrh postrádá také tvrzení o konkrétních důsledcích výkonu napadeného rozhodnutí, např. že by stěžovatel musel za účelem získání finančních prostředků přistoupit k prodeji nemovitostí či jiného dlouhodobého majetku, který nutně potřebuje ke svému podnikání. Stěžovatel pouze odkázal na stav svého účtu, z čehož bez dalšího dovodil, že nemůže splnit stanovené daňové povinnosti, aniž by tím nebyla dotčena jeho samotná podnikatelská činnost.

[15] Jelikož tedy stěžovatel dostatečně netvrdil ani neprokázal hrozící újmu, která by mu mohla v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí vzniknout, Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

[16] Závěrem soud připomíná, že usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[17] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1 000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012 - 32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodnutím o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž vyzval stěžovatele ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení.

[18] Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolků na podání adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010304524**. V případě včasného nezaplacení soudního poplatku bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2024

pokračování

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu